

מסורת הש"ס

(א) מפסחים לו. תמורה כג.
(ב) יציל דתנינא (ג) כסריות נג.
ע"ז יג. וסלקים פיה דר"ה.
(ד) ומפסחים כו: ה"ה "רש"ה.
(ו) גנדר ירושל' ותמורה:
(ז) ע"ן נחמיה שבת שמעיה
ותירט שם (ח) י"ם ל"ג
נחמיה, (י) גנדר ירושל'
עשרה תלמודין, (י) ולעיל
סא. שבתות יג. נחמיה כג.
(כ) כסריות דתנינא (ל) ע"ן חס'
שבת ד"ה ר"ה וס' (מ) ע"ן
חס' ע"ז יג. ד"ה ולס' חס'
עברך נג. ד"ה שקול חס'
כסרות נג. ד"ה חס'.

ורה אור השלם

1. כי ביום הזה יכפר עליכם לטוֹר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו. ויקרא טו ל

2. וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר ההוא ודתורה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עמי המזבחה: ויקרא טז א

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[א] במשנה תעברו והן
אומרים ברוך כו' כלל ומן
יהאננים וכו' עד פניהם ל"ג
ועמ"ש רבינו בא"ח סי'
תרכ"א ס"ה ט')

תום' ימים

מִן אֵלֶּה שֶׁהֵינֶם עֲשָׂאֵם
הַשֵּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי דֵּלָה שִׁיךְ
הַכֹּהֵן אֶל הַלְוִיִּם (לְמַעַן
לְדַמֵּךְ הָרִצִּי מִפְּרִשֵּׁי שָׁמַיְ
אֲחֵרֵי אֵלֶּה לְהַחֲזִיק בְּחִזְקָה
בְּמַעֲשֵׂי לְמַעַן לְהַחֲזִיק בְּ
הַשֵּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי וְיִצְחָק ד'
וְכֵן הַחֲדָשָׁה בְּחִזְקָה
וְכֵן עֲשֵׂה: לְקַדֵּשׁ גִּדּוּל
קִטְיוֹן מִכֹּחַ הַקֹּהֵן הַכֹּהֵן
לְדַמֵּךְ מִלְּכֹהֵם שִׁיךְ שִׁשִּׁי
וְיִצְחָק לְדַמֵּךְ הַכֹּהֵן הַכֹּהֵן
לְדַמֵּךְ יִקְדֹשׁ אֲרֻנְשֵׁי מִן
שְׁפִיעֵי דְקִדְשֵׁי לְהַחֲזִיק
קִטְיוֹן וְיִצְחָק בְּחִזְקָה
הַכֹּהֵן קִדְּשָׁם הַכֹּהֵן הַכֹּהֵן
לְמַעַן וְכֵן מִיִּזְכֹּר לְהַחֲזִיק
וְיִצְחָק שִׁי לְמַעַן דְּשִׁירָתוֹ
וְיִצְחָק שִׁי לְמַעַן הַשֵּׁנִי
הַכֹּהֵן שֶׁ עֲשָׂאֵם לְקִדְשֵׁי
לְהַחֲזִיק אֶת מִיִּזְכֹּר הַכֹּהֵן

א. ז"ל למימרו הכי דאורי כגון כ"י.

שני שעירי פרק שישי יומא

ואם נתעברם נתעברם למור. ולא חתלטו עד שיגיע בואו יום
והאבות חדש שמכרת לו ולרבי משכחת לה כגון שהקדישו ביום שמיני
לליתרו צערב הכפורים בשה פשטוה ובי' מתי יום הכפורים
ואחרי אכתי לא מלו לה שם"ה ימים אלא שם"ד^(א) פר מ"א איכא
המבר שהאז בן שלש: ר"א יום.

למיימר. שהוא בן שלש: רואין אותה.

בכל מקום שהיא כאלו עומדת ביות
הקבוצה שאין הכהן יכול ליקרב
אלהה אצל מחטאות הממות היא
אלהה קריבה הלך רועה
עד שיפול בה מוס ויחמיר: משום
הקלה לקמן מפני מהי מקלה:
רסן. דמישין לתקלה אין מקדישין.
אין שום דבר שחם הקדש לבדק הבית
אין לכן מקלה: ואין מקדישין.
קסדר חסם חרמין לבדק הבית
פגולותה היא חמשה עשרין דף מה:
ל רעות. כל הני דאמור רבן
רעו עד שמתאבד ניוסם שמה
קריס: והנך דלאו בני הקרבה
ניסו. שר רעות אין עומדות
ליקרב הני עמין אלה דמיס: לא
מירי כסו. וזו מהרבה בקרבה
ומסי דעמי מהקרבה דידו:

הַיָּד וְכֵס הַקֶּרֶס הָיָא. לְיוֹהֵרִי:
הִנֵּה טָרִיד כְּבוֹ לָנוּ עַל קִרְבָּנוֹ
וְלִדְלֵמָה מִקְרִיב לָנוּ מִמֶּנּוּ יוֹהֵרִי:^א
מֵאֵלֵינוּ הָיָא. אֵיכָל דְּמִישׁ וְאֵיכָל דְּלֵלָה
חִישׁ: יִקְרַב בְּשֵׁנִי. בְּסָפָה שֵׁנִי יִמְכֹּר
לְמַמָּה וְסָהִיב בְּדָרָךְ רְמוּקָה: **סָה רַבִּי.**
וְלִדְמָר שִׁמְחוּ לִפְסָה לִפְסָה אִשְׁכֵּר לוֹ שֵׁלָה
עֲבֹרָה שִׁמְחוּ וְאִשְׁכֵּר שְׁחֹפֶרֶס לְאִחֵר
מִפְּנֵיהֶם לִדְרֹחוֹ דְּלֵלוֹ מִמּוֹסָר וְזִמְן לֹא
קָדִישׁ: וְכֵן הַמִּשּׁוּם. שִׁפְרִישׁוּ לִפְסָה
זֶלְזֵל יִקְרֹנוּ לְשֹׁנֵה הַבֵּיתָא וְאֵיכָל לְמֵאֵן
דְּמֵאֵר יִקְרֹנוּ: **מִתַּנִּי^ב בָּהּ אֵל לֹא**
שְׂמִיר. שִׁמְחָה דְּמֵאֵר תַּנָּה לְמִתְלִימָה
(וְלִאֲדֹרֵי) בְּסִדֵּר הַעֲבֹדָה וְקִאֲמֵר דְּלִאֲמֵר
בְּמִדָּה כֵּן גְּדוֹל מִתָּן דְּמִישׁ שֶׁל פֶּרֶס
שְׂמִיר דְּכַסְיִק פִּירְקִין דְּהוֹרֵאוּ לוֹ בָּהּ
וְלִכְהֵן אֵל שְׂמִיר מִשְׁמַלְתָּה בְּמִקְסוֹם
הַמַּעֲמֻדִים כֵּן כְּגַדִּי בֵּית שִׁילּוּחֵהּ
דְּלִאֲמֵרן בֵּית עֵרָךְ בְּקִלְפִי (לְשׁוֹן דְּמֵאֵר):
וְעֵלְמָה אֶת הַכְּהֵנִים קִבְּעָה לְהֵיוֹת
מִלִּישׁ חֲמוּר וְלֹא הָיָה בֵּית דִּין עֵלְמָה
הַכְּהֵנִים מִנִּיחֵן אֶת יִשְׂרָאֵל לְהוֹלִיבוֹ:
עֲרַסְלָה. שֶׁם הָאִישׁ: וּכְכֵן. כְּמִין
וְעֵלְמָה עָשׂוּ לוֹ שֶׁאֵל גְּבוּהָ וְיוֹלָא
דְּעֵר חֲמוּר הִכְכֵּס חוֹץ לְעֹרָה וְחוֹץ
לְבֵּית דִּין שֶׁלֹּא יוֹכֵל הַכְּהֵנִים לִינֵעַ
בְּמִשְׁמַלְתָּה לִפִּי שְׂחִי רִגְלִין לְחַלְשֵׁי בְּשַׁעְרֵי
וְאוֹמְרִים לוֹ טוֹל מֵהָר וְלֹא וְלֹא
תַּשְׁהֵה עֲוֹנוֹתֵינוּ אֲלָנוּ עֵד:
נְחִי

אמר ר' ירמיה דלא כרבי יהודה דאי כרבי יהודה הא
בשעיר המשתלח אביי אמר אפילו תימא רבי יהודה
עמד ישראל ניהו: מסרו למי שמוליכו: ת"ר ¹²⁰ איש

היה מיהו לא עשו תקנה בחילול אלא מקרקעי אבל מטלטלי עבוד לה
נמי הו' ומנא ליה דילמא רק במטלטלי אלא על

ותקלה עצמה תנאי היא. הכא לא מיימי מנאי דפליגי בספק
 גמיי: דמי למי: **אמר** רבי ירמיה דא ברבי יהוה
 דשבוט (דף ג:) דרבי יהודה סבר כהני משכפרין צעירי
 וקולחם הם מ"ע ר' שמעון ורובקא י' ואמאי לא קולחם טעמא
 לר' שמעון היינו דבעין שני יודוין ודס פ' וימא דהיינו טעמא
 דרבי שמעאל אהר' לא ואחר לנימו מוטב שיבא וזכר ויכפר על
 דרבי רבי שמעאל דהא רבי ירמיה מוקי למתניין כר' שמעון ואפי' לגלג דף לה:
לגלג דף מה: וזכורו שני צפרים טורף (לגלג דף מה:); מנן

[illegible]

סו.

בג א מיי פֿיג מ'ל' שטעט
וועלל ה'ל' ה'
כד ב מיי פֿיד מ'ל' פֿול
וועקשן אלסע א'
כה ג ד ה מיי פֿיד מ'ל'
ערשן ה'ל' ח סג עשן
קלס:
כו ז מיי פֿיד מ'לס
ענדעס ה'ל' ז:
כז ז מיי ש פֿיד ה'ל' ז:
כח ח מיי ש פֿיד אלסע
ז:
כט י מיי פֿיד מ'ל' עקלס
הלסע ח:

מוסף רש"י

[illegible]

דביתנו חננאל
ציון סניף נדבא

[illegible]

תום' ימים (המשד)

מאת המשתלה (אחמ'ן) יספר
היום הא לא מעבד דחוקה לא
מתיב הכא ואין נראה לרבי
ממה שפי' שנדמה הראשון ע"י
ההגדיל על אחרים (ואש"נ)
אלא ע"י שנשאר יחידי אבל
ורבינו שמואל חושב דחיה
אחכתי לא דיעין יעמד חי
ו ימות המשתלה לפי שהיה
חי (חי) שצריך להיות חי עד
ואין לא נראה המשתלה

אין בקדשין. משום דחיישין לתקלה והכי נמי אמרינן בברכות
 בפרק מעשר בהמה (דף עג.) דלאחר חורבן בטלו מעשר
 בהמה משום תקלה וזמיה דבסי בהמה (שם דף עז.) ר' אלעזר
 בן עזריה הוה מעשר מנדריה תריסר אלפיי עגלי בכל שחא ושחא
 ואזי ימכו זה ליהנות וזה לרבינו ציני

למוכר התינה שעיר
זוירה פר אמו שעיר
עוד חמאת שעברה
ואמר ^הרש קיש
רואין אותה כאילו
קברות ורועה אלא
תקלה ^ו (דתנן) ^ז אין
ואין מחרימין בזמן
עירך והחרים בהמה
ים ירקבו מעות וכלי
המלח ואי זה הוא
הוא מתה מאליה
התקרה אפילו כל
נריות ועבודה אפילו
תקלה והקרה והנך
לא מרוד בהו הך
בה ^ח ותקלה עצמה
שלא קרב בראשון
לשנה הבאה ותניא

ואין מחריטין. פירש רש"י כמאן דאמר קמס חרמים לבדק הצית ור"י מפרש דאחיא אפי' כמאן דאמר לבסוים ואש"י דשרי ולא שייך בהן תקלה הי מילי בחר דמטו ליד כהן אבל קודם לכן לא כדאמר בפי' כל פסולי המוקדשין (ובגרות ע"ג. 3.) חרמים כל זמן ששם ציד עולים בהם הן כקודש לכל דברים ומועילין בהם ואם תאמר אי הכי מאי איירא בזמן הזה אפילו בזמן הצית נמי ויש לומר בזמן הצית דשכיח קדשים אי בזמן בקיאל וחירין במילי קדושה אבל השתא דלא שכיח לא וחירי אי נמי בזמן הצית שכיח כהנים ולא היו לריבין העבשים להשתחוות בידם ומועילין אותו לאחר לכהן:

פירות כפות וכלים ירקוב. תימה
דנערין פירק המקדים
ודק (טו.) אמרין יהוה גברא
דלחרמינה לנכסיה בפומבדיתא אהא
לקמיה דרב יהודה אמר ליה זיל
שקול ד' זוזי ושדי בנכרסא ואמאי
לא קאמר ליה כדתיא הכא פירות
כפות ולבס ירקוב וכו' יש לומר
התם מיידי במקדשי ואותם אין
לסחוק קנהא אלא בחילול דאי אמרין
ייננה בורה ולא חשדנא דאי חזרע
שדות בורות איכא טונא וליכא
היכירא ואמיז בה לדיי תקלה וא"ת
הוא על כרחק מעטעלי נמי הו
מדפחין התם והא עובדא דפומבדיתא
הרבה נמי הוה מכלל דמעטעלי נמי

כדמפרש הבא וכו"ש דינחא טפי דמקשה הש"ס כפשיטות במקרקעי
 אחר מקרקעי נמי הוה מדעבד תקנה בחילול^מ:

פסחים (דף כ:) בתקלה והתם לא מייתי הני תנאי דהכא משום
ה. מכאן אזי מתקין מאי דפליגי ר' יהודה ור' שמעון צ"ק
אלה בשאר עבירות ולר"ש לית להו כפרה כלל בשעיר המשלח
ר"ש מדמכתיב צפר שני וידיו ודם שני יצאדור כפרה צפר שני
דבעינן שני וידיו ולא דמסיק התם לרבי יהודה דמתנא דה
וכו' ומכאן ש' לי לתקן דעל כרחק ר' שמעון נמי איז ליה דתנא
הכי מן בודיו דלאון דפר אזי ובימי צפרק אמר להם הממונה
אהרן וכו' ומפרש טעמא בגמרא (דף מג:) משום דרבי ישמעאל:
אמר

לדעתה לא ידענו יחדיו כי שרר שימורנו עולם דורו ככלונו שמתחיל לא אשכחן חרבה
 שנקבצונו על הארץ לפנינו לעל"י יחזק וירב שום לא לחור ויחלשנו כיון שכלנו ככר
 ו"הנלש שום וירבנו שום וירבנו שום וירבנו שום וירבנו שום וירבנו שום וירבנו שום וירבנו שום
 ושוכרין לעמוד שום עד דחשקנו לם כבדנו על קן נראה לרבי לפרש כנראה שכן
 הנחשלתנו לא ידענו שום כי כדחלנו על שום שמתחיל שמתחיל דלמחל לא ידענו שום
 שמתחיל שום שמתחיל שום שמתחיל שום שמתחיל שום שמתחיל שום שמתחיל שום שמתחיל שום

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR: 01.80.91.62.91 - Tél.ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com